

vis, og det er den samme logik, som lovforslaget bygger på. Vi kan i udvalgsarbejdet overveje, om kommunerne bedre kan bistå virksomhederne med information og rådgivning i tidligere faser end de 8 uger af sygemeldingen.

Når alt det positive om lovforslaget er sagt, så er der jo også en lang række bekymringer, som jeg ser frem til at få afkræftet under udvalgsbehandlingen. Det er f.eks., om folk med diffuse diagnoser eller diagnoser, som endnu ikke er afgivet, kan risikere at blive jagtet rundt i systemet, som hr. Villy Søvnald tidligere har bemærket. Det er spørgsmål om, hvorvidt folk med psykisk sygdom overhovedet er i stand til at gennemskue de konsekvenser, som lovforslaget har for den enkelte.

Jeg er også bekymret for, om borgerens retssikkerhed i tilstrækkelig grad er opfyldt. F.eks. kan jeg være bekymret for, om det sociale ankenævn i kommunerne overhovedet har tilstrækkelige ressourcer, eller om der kan være for lang ventetid, hvis den enkelte borger føler, at vedkommende har fået en forkert afgørelse fra kommunens side. Også det er vi nødt til at kigge på, når vi nu er i færd med at stramme op i forhold til sygedagpengereglerne.

Jeg er også lidt bekymret for, hvilken effekt det her med at nedsætte den kommunale refusion kan få for den sygemeldte, om det kan være med til at presse folk over på lavere ydelser af den ene eller den anden karakter. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får belyst det i udvalgsarbejdet og om nødvendigt eventuelt får stillet et ændringsforslag i den retning.

En sidste ting er spørgsmålet om, hvorvidt kommunerne i tilstrækkelig grad får kompensations for de yderligere udgifter, som det her lovforslag lægger op til.

Men alt dette er noget, jeg forestiller mig vi skal gå i dybden med i udvalgsarbejdet, som jeg selvfølgelig i høj grad ser frem til.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Fru Elisabeth Geday kom med en bemærkning om kontakten til virksomhederne. Nu ved jeg af erfaring fra at være ude på en virksomhed, at hvis man bliver syg, melder man selvfølgelig til virksomheden, at man er syg. Efter et stykke tid, måske 1 uge, 2 uger, alt efter hvor lang tid det er – medmindre man fra starten siger, at man har brækket et ben, så der går så og så lang tid, så ved man, hvad man har at forholde sig til – kontakter den sygemeldte virksomheden af hensyn

til planlægningen, eller tillidsmanden kontakter den syge for at høre, hvordan det går. Det er af hensyn til planlægningen, altså om de skal have en vikar for at løse den opgave, eller hvordan og hvorledes det nu skal foregå. Der er rigtig mange virksomheder, hvor det foregår på den måde i dag.

Det var kun en oplysning til fru Elisabeth Geday, og der behøves ikke noget svar.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Hr. Bent Bøgsted har fuldstændig ret i sine betragtninger, og sådan er det også i de ideelle situationer, i langt de fleste tilfælde, men der er faktisk også tilfælde, hvor den sygemeldte får lov at gå i ganske lang tid, uden at der overhovedet bliver fulgt op på det. Men vi kan jo glæde os over, at man på ganske mange virksomheder følger den praksis, som hr. Bent Bøgsted præciserer.

Formanden:

Tak til fru Elisabeth Geday. Den næste ordfører er hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Alle har jo en interesse i at undgå langtidssygeforløb. Det er så indlysende både af hensyn til det enkelte menneske og for den sags skyld også af hensyn til samfundsøkonomien. Derfor forekommer det også SF lidt underligt, at optagetheden af forebyggelse er så lille i det her forslag. Men jeg forstår, at det kommer i en anden runde. Den ser vi så frem til, for det er formentlig der, den helt store gevinst ligger.

Kl. 10.45

Ellers ser vi fra SF's side tre elementer i det her lovforslag, en god nyhed og to dårlige, sådan som vi ser beskæftigelsesministerens forslag, og på den måde synes vi ikke, han har haft en heldig hånd.

Vi er i sagens natur enige i alt det, der drejer sig om at forbedre den kommunale opfølgning og styrke samarbejdet mellem kommunen, mellem den praktiserende læge, mellem dem, der er involverede i en sygedagpengesag. Vi ved fra konkrete forsøg i en række kommuner, at det er vigtigt at lave de her forløb og se dem igennem og komme ind så hurtigt som muligt. Så langt, så godt.

Derimod åbnes der jo i det andet punkt op for – den første dårlige nyhed – at kommunerne i hidtil uset omfang får lov at gå ind og blande sig